ANUL XII. No. 1304 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 11 Martie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Primul boxeur român...

V'ați gândit vreodată la greutatea de a stabili care este cel mai bun boxeur român?

Un plebiscit ar împărți voturile. Și ar fi în stare să situeze în fruntea erarhiei, pe boxeurul ai cărui admiratori — neconvinși nici ei de ceiace afirmă — ar avea în schimb mai mult timp liber, pentru a-și trimite votul scris, unui ziar oarecare.

O anchetă printre boxeuri ar fi tot atât de inutilă.

Spakow te-ar primi cu o mormăială care n'ar admite nici-o replică: — Asta este întrebare? Cel mai bun boxeur român sunt eu!...

D. Popescu și-ar afirma încă o dată dragostea sa paternă, exprimându-ți distant, o opinie arhicunoscută:

— Cel mai bun boxeur român? Mon fils!...

Iar maestrul Alexandrescu, intoxicat de mania de a-și antrena accentul franțuzesc pe care l-a contractat în ultimul său voiaj la Paris, ți-ar răspunde:

— Le plus bon boxeur roumain il y a Axioti!...

Tot atât de convins de ceiace spune, ca și de faptul, că nici Molière n'ar fi construit o frază mai corectă.

Cum să se poată stabili deci, care este cel mai bun boxeur român? Axioti, Lucian, sau Spakow?... Și după care criteriu?...

Nu aceasta interesează însă, deocamdată.

Ni s'a pus o întrebare al cărei răspuns este tot atât de dificil — cel puțin — ca și acela al anchetei de mai sus. Și anume: Care este primul boxeur român? Primul, ca vechime.

Un plebiscit în acest sens nu ar stabili nimic util. Cine dintre cei cari se interesează de box a cotrobăit vreodată prin colecțiile de acum douăzeci de ani ale ziarelor, pentru a descoperi pe „Adamul" boxului românesc?

Nimeni. Cu siguranță nimeni.

Iar o anchetă printre boxeuri, ar fi tot atât de inutilă. Fiecare dintre ei neștiind nimic precis. Nimic care să poată fi verificat. Dar fiecare fiind convins că boxul românesc, dela el începe...

Un întemeetor al boxului românesc trebue totuși să existe. Cine însă? Și cum să fie descoperit?...

Un număr vechiu din revista germană „Box-Woche" ne-a identificat zilele trecute pe primul boxeur român. Interesant, nu? Mai a'es că descoperirea conferă titlul de precursor al boxului nostru unui nume de care, cu siguranță, nu a auzit niciunul din cei cari circulă obișnuit în jurul ringurilor bucureștene: Costică... Dar nu Nour. Și Alexandrescu... Dar în niciun fel de legătură cu maestrul lui Axioti.

Costică Alexandrescu, primul boxeur român....

Am descoperit numele acesta în amintirile pe cari le publică Timer în „Box Woche", despre boxeurul englez Les Darcy.

Iată pasagiul revelator:

„Anul 1916.

Războiul mondial era în toiu. Bombe, tunuri, granate...

In anul acesta a apărut la Londra mijlociul român Costică Alexandrescu. Românul s'a prezentat lui Hugh Mc. Intosh, solicitându-i un match cu Les Darcy.

Deși nu avea încredere în Costică, managerul lui Darcy perfectă matchul, mai mult ca să scape de insistențele acestuia.

O zi înainte de match, Costică s'a prezentat lui Les Darcy și-i spuse într'o englezească foarte alterată:

— Iți dai seama ce greșală ai făcut acceptând să boxezi cu Costică Alexandrescu? Te voi bate în așa hal, încât vei abandona boxul.

Dacă-mi dai însă 500 de pfunzi, vei rămâne în picioare 20 de ronduri.

Les Darcy, nu i-a dat 500 de pfunzi. I-a dat în schimb... în repriza patra un k. o. din care Alexandrescu nu și-a revenit trei ore.

Din ziua aceia, Darcy a fost pentru Costică un supra om. Un boxeur invincibil. Nu mai vorbea decât de el...

Două zile după matchul cu Darcy, Costică a primit vizita faimosului boxeur american Buck Crouse, care trebuia să-l întâlnească pe Darcy, peste 15 zile.

Crouse avea veleități de campion mondial mijlociu.

Venise la Alexandrescu să-i ceară sfaturi în privința boxului lui Darcy și să-l roage în același timp să-i fie prim soigneur.

— Sfatul meu? l-a întrebat Costică. Sfatul meu este să te lași păgubaș. Vei fi sigur învins!...

Crouse, firește, nu l-a ascultat. Două săptămâni mai târziu însă, era knockout în repriza doua...

Nu se leagă de Costică Alexandrescu amintiri prea interesante. Este adevărat.

Așa cum se prezintă însă, cu un match la Londra în 1916, însemnează că el este primul boxeur român.

Până la proba contrarie. Bine înțeles....

G. F.

Săptămâna

Nici cu acatiste la biserică nu s'ar fi putut obține pentru sport o vreme mai ideală decât cea de eri. Soare din belșug, căldură echivalentă și — consecință logică— oameni dispuși să-și depună polii duminicali în alte casse decât ale cinematografelor depe bulevard. De aceia, Unirea Tricolor și a văzut tribunele înțesate cu popor depe tot întinsul Bucureștilor, deși nu-i era dat să înfrunte pe cine știe cine. «Româ.nia», s'a căznit, e drept, o oră jumătate, ca să demonstreze celor de față lipsa corespondenței logice între situația ei în clasament și posibilitățile tehnice de cari dispune. Că n'a reușit să facă această probă e lucru evident, de vreme ce Unirea Tricolor și-a agonisit fără să oboosească măcar, cele două puncte cari îi dau posibilitatea să privească peste gard la concurenții rămași în urmă.Nu-i mai puțin adevărat însă că partida menită să întărească presupuneri și să consolideze clasamente, a fost enorm depășită de cadrul minunat în care s'a desfășurat. Sau, cu alte cuvinte, a fost, din punct de vedere technic, sub cele mai pesimiste așteptări, deși spectatorii noștri sunt la curent cu teoria că footballiștii trebue văzuți ori când numai la primul match după ernat, nu.

Cu toate acestea, s'au înghesuit ca la urs și dimineața, când Venus și-a încercat vigoarea pe spinarea unei Olympii de a cărei existență aproape că uitasem și la galopul luat de Juventus în compania Sportului Studențesc, cu care va fi în foarte scurtă vreme tovarăș de îndelungă suferință. Intâlnirea aceasta, care a avut ca scop să puncteze printre altele, sfârșitul glorioasei cariere a arenei Romcomit, a prilejuit fără îndoială tuturor celor prezenți, o dureroasă strângere de inimă, la gândul că locul atâtor succese românești va fi peste puține zile depozit de var și cărămidă. Românul însă uită și se resemnează iute, așa că din acest punct de vedere nu-i nici un pericol.

Ferice dar de cei cari n'au nevoe de un teren al lor pe care să fie nevoiți a-l apăra de invaziuni organizate. Ferice de alegătorii de cross-country, de ciclo-crossiști și de ceilalți, cărora câmpul și șoseaua le stă mereu la dispoziție, fără angarale și fără bătae de cap. Eri, de exemplu, au eșit cu toții la aer liber, au alergat în cursele prevăzute în program și apoi s'au dus pe unde au apucat.

Manea și Stăvaru au câștigat astfel cursele de cross, iar Radu Ioniță cea de ciclo-cross. Acesta din urmă nu fără a forța puținței destinul care, în definitiv, nu trebue lăsat întotdeauna să-și facă mendrele așa cum vrea.

Intâiu, pentrucă nu e practic și apoi, pentrucă fiecare doarme așa cum își așterne. Astfel că, scurtând din proprie inițiativă parcursul cu aproape 400 metri, fericitul câștigător n'a mai avut cu cine se lupta, pentrucă a sosit la potou înainte chiar de a fi luat plecarea.

Se pare însă, că această ingeniozitate în loc să fie brevetată, va fi chiar pedepsită, datorită originalității ei excesive, dacă bineînțeles nu va fi trecută cumva cu vederea pentru a nu se călca sfânta noastră tradiție...

Și în timp ce toată lumea din prejur se mișcă, rugby-ul stă cu brațele încrucișate și așteaptă. Așteaptă antrenorul, decis fiind să nu înceapă pân' nu l'o avea în mână..

L. ROȘIANU

In preajma matchului cu Cehoslovacia

Problema echipei naționale

Cine sunt selecționabilii și ce echipă s'ar putea compune

Peste două săptămâni, se va disputa la Pardubice, matchul Cehoslovacia—România. Este vorba de ultima întâlnire, pe care o avem de susținut, în cadrul Cupei Europei Centrale a amatorilor și pe care o susținem numai ca F. R. F. A. să-și respecte un angajament.

După cum am mai afirmat, competiția aceasta o socotim anacronică pentru standardul și orientarea internațională a footballului românesc.

Totuși, «noblesse oblige» și la 25 Martie — dacă nouile tratative de amânare de cari vorbim la rubrică, vor eșua — echipa României va juca pentru prima oară pe un teren cehoslovac.

Bătând la ușe matchul cu Cehoslovacia, am crezut oportun să facem o analiză succintă a lotului selecționabililor, servindu-ne de ultimele informații și mai ales de constatările făcute în matchurile de eri.

Un lucru pare indiscutabil. Matchul cu Cehoslovacia în sine, n'are o importanță prea mare, este însă necesară o selecționare cât mai reușită, căci întâlnirea dela 25 Martie constitue prima, principala și hotărâtoarea pregătire, în vederea însemnatei scadențe care este: 6 Mai.

Aruncând o privire sumară asupra efectivului selecționabililor, con cluziile cari se impun nu sunt din cele mai favorabile.

Afară de faptul că, mai fiind doar două săptămâni până la match, nu va fi posibilă o revizuire a efectivului, mai sunt și alte inconveniente.

In lumina ultimelor știri, vom face unele aprecieri.

PORTARI

Informațiile asupra lui Czinczer sunt foarte bune. Deasemeni asupra lui Zombory. Mai intră în discuție: Pülock dela Crișana și mai ales Sepci, despre care antrenorul Molnar are cea mai bună părere.

Rădulescu, dela Unirea Tricolor, care se va impune în actualul sezon, în momentul de față nu deține o condiție maximă.

FUNDAȘI

După ce Vogl a părăsit primul plan al preocupării selecționerilor, lăsând deschisă problema postului de fundaș dreapta, Albu inspiră serioase îngrijorări. Independent de

BINDEA

partida modestă furnizată eri, nu-l considerăm în cea mai bună formă. Albu s'a îngrășat dincolo de limita permisă sportivului activ și pare a fi pierdut din mobilitate.

După situația actuală, fundașii ar trebui aleși între: Burger (Ripensia), Chiroiu II (C. F. R.) și Sucitulescu. Primul a jucat în Franța cu un brio deosebit, al doilea a fost cel mai bun echipier al C. F. R.-ului. Oarecari recomandații ar necesita Sucitulescu. Uniristul este un element tânăr, cu un fizic extrem de potrivit postului, e foarte mobil și eficace în atac. In matchul de eri a jucat fără greșală și a fost cheia apărării uniriste.

MIJLOCAȘI

Cotormani se impune pentru centrul liniei intermediare.

In locul lui Lakatos va fi selecționat Moravetz, deși în echipa clubului din care face parte, nu se impune prea mult.

Moravetz este însă dintre echipierii, cari joacă mult mai bine în echipa națională, decât în cea a clubului. Pentru postul de mijlocaș dreapta ar fi fost o soluție selecționarea lui Baratki. Orădeanul nu poate fi întrebuințat contra amatorilor cehoslovaci, întrucât nu este încă un an de când a plecat din Ungaria, unde a fost profesionist.

Pentru postul de mijlocaș dreapta, vor trebui examinate multe soluții.

Din nenorocire Robe nu este în forma cea mai bună. Borbil II la fel. Ar rămâne Deheleanu, Hrehus sau Pintea. Acesta din urmă va fi observat în matchul Crișana—«U» de la 18 Martie.

INAINTAȘI

Sunt două soluții: Bindea, Covaci, Sepi, Bodola, Dobai sau Bindea, Covaci, Ciolac, Bodola, Dobai.

După informațiile ceferiștilor Sepi este departe de forma care să-l impună în echipa națională.

*

După analiza de mai sus, preconizăm o soluție: Să se opună cehoslovacilor o echipă de elemente tinere. In definitiv diferența n'ar fi prea mare, din moment ce vecinii vor fi reprezentați de o echipă amatoare.

Avantajul soluției noastre ar fi verificarea elementelor, care ar trebui să complecteze sau să remanieze vechiul schelet al echipei.

b.

Terenul Romcomit se desființează!

Capitala va fi lipsită de unul din cele mai frumoase terenuri centrale. — Lucrările pentru construcția «Cetății Universitare» au și început

Este aproape un an de zile, de când am arătat în aceste coloane, că punerea în aplicare a ideei construirii în București a «Cetății Universitare», va periclita existența câtorva cluburi sportive care-și au terenurile în raza viitoarelor construcții. Și am arătat că cel mai primejduit este Juventus, al cărui teren urma să fie sacrificat primul, dat fiind că planul construcțiilor pr vede începerea lor tocmai de pe ...a «Romcomit».

Că lucrurile urmau să ajungă aci, nu mai încăpea nici o îndoială, din moment ce se știa că Cetatea Universitară nu este un simplu proiect al universității ci dorința expresă a M. S. Regelui, care ținea să înzestreze tineretul universitar cu un local modern de cultură și regenerare fizică. Cu toate acestea, lucrurile au ajuns mai repede de cât se prevedea în faza execuției și au surprins nepregătit tocmai clubul care avea mai mult de suferit de pe urma înfăptuirii lor: Juventus-ul. Căci după cum se știe, deși terenul era amenințat de atâta vreme, clubul din Bulevard l-a electrificat în toamnă, intenționând să utilizeze costisitoarele instalații pentru o intensă campanie de matchuri nocturne, cari s'au dovedit a fi pe placul publicului bucureștean.

Optimismul Juventus-ului, care avea la bază credința — îndreptățită de altfel — că la noi e greu până se fac proecte, că apoi lucrurile rămân baltă — s'a dovedit de data aceasta exagerat. Și astfel, acum 5 zile s'a pomenit cu o notificare din partea Universității, care-i cerea să evacueze terenul până în ziua de 12 Martie, în vederea începerii lucrărilor de construcție a Cetății Universitare.

LUCRARILE AU ȘI INCEPUT

De altfel, primele lucrări pentru pregătirea începerii construcțiilor s'au și făcut, astfel că terenul Romcomit nu mai este utilizabil. Deocamdată a fost demontată cabana de pe terenurile de tennis, urmând să fie ridicate, treptate, club-house-ul și apoi tribunele.

CE TERENURI VOR FI DESFIINȚATE

Construcția Cetății Universitare va începe cu clădirea facultății de drept. Această Facultate necesită un complex foarte vast de construcții, cari se vor întinde pe un teren foarte mare. Pentru aceasta vor fi sacrificate terenurile de tennis ale clubului Doherty, cari după cum se știe sunt în imediata vecinătate a Romcomitului, terenurile de tennis ale Juventus-ului dinspre bulevardul Elisabeta, terenurile de tennis ale C. F. R.-ului din spatele terenului de football și o porțiune de 30 metri din acest teren. Scurtat cu o treime, terenul Romcomit, care era și așa sub cerințele maxime ale regulamentelor, devine inutilizabil. S'ar fi putut însă găsi o soluție momentană, prin mărirea sa în partea opusă, adică înspre vestiarele jucătorilor, cari ar fi putut fi, eventual, desființate.

Ce se întâmplă însă? Direcția antreprizei cere și restul terenului, pe care urmează să depoziteze materialul de construcție, așa că toate sforțările Juventus-ului de a-și menține practicabil terenul, sunt anihilate de această cerință. De altfel, tot pentru depozitarea terenului va fi sacrificat și unul din cele două terenuri de tennis ale Sportului Studențesc.

CARE ESTE SITUAȚIA JUVENTUS-ULUI

Juventus este azi un club, care activând în cadrul Diviziei Naționale, are mai mult ca oricând nevoe de un teren propriu. Bugetul, atât de încărcat pe care-l necesită campionatul național, nu poate fi realizat integral în partide disputate pe terenuri străine, mai ales când Romcomitul avea și marele avantaj al poziției sale centrale. Situația Juventus-ului este așa dar destul de serioasă din acest punct de vedere și de aceia conducerea lui a făcut intervenții la cei în drept pentru a împiedica desființarea complectă a terenului.

Juventus nu cere decât să se găsească un alt loc pentru depozitarea materialului, lucru care i-ar permite să lărgească terenul cu echivalentul celor 30 metri destinați construcției și să-l facă astfel practicabil.

Dacă intervențiile, foarte insistente de altfel, cari se fac pe lângă cei în măsură să ia o hotărâre într'un fel sau altul, vor duce la un rezultat favorabil, e greu de precizat. Un lucru este însă cert. Romcomitul, începând de eri nu mai este utilizabil. așa că Bucureștii sunt lipsiți de una din arenele cele mai bine utilate.

11 ANI...

Atât a putut trăi terenul pe care un grup de oameni entuziaști l-au construit în 1923, cu prețul unor sacrificii materiale imense. Puțin, evident, și cu toate acestea cât de mult au însemnat acești 11 ani pentru existența footballului românesc, care a văzut la Romcomit primele succese de răsunet internațional.

Capitala noastră, care în materie de edificii sportive este departe de înzestrarea necesară, suferă prin suprimarea Romcomit-ului, o crudă lovitură. Care va fi cu atât mai simțită, cu cât va fi preludiul altora, pe cari Cetatea Universitară i le pregătește pentru viitor. Pe care-l dorim însă cât mai îndepărtat cu putință...

Viitoarea formulă a Diviziei Naționale

Ziarele din Ardeal publică o știre alarmantă referitoare la Divizia Națională. Intrucât confrații nu indică sursa și lasă să planeze oarecare mister, credem utilă o discuție, care să limpezească situația.

Știrea se referă la viitoarea formulă a Diviziei Naționale.

«Pentru 1934—1935 va fi păstrată actuala formulă a campionatului, adică două serii a opt echipe și abia în toamna anului 1935 se va adopta formula unei singure grupe de 12 echipe», iată esențialul din vestea lansată de confrații din Ardeal.

Cu alte cuvinte, formula proectată pentru toamna anului acesta, nu va fi adoptată decât în 1935.

Din capul locului am considerat de svon cele de mai sus, deși se anunță că în primul Consiliu Federal, chestiunea va figura pe ordinea de zi.

Și acum, după această precizare, socotim necesare unele lămuriri.

Am fost dintre acei cari am susținut înființarea Diviziei Naționale. Explicând rostul competiției, am prevăzut că va anima mișcarea footballului românesc și va asigura vitaminele necesare unui sport-prost deservit, de competiții anacronice.

După un an de experiență, am constatat necesitatea unei reforme, printr'o nouă grupare a echipelor de valoare din România. Am susținut că, prin faptul că 12 echipe — verificate prin performanțe ca cele mai bune — vor disputa un campionat propriu, vom ajunge la crearea elitei indispensabile ameliorării de clasă. Reforma aceasta nu se va putea realiza fără sacrificii.

E firesc lucru ca aceste sacrificii să le suporte echipele de valoare mai redusă.

S'ar putea întâmpla ca chestiunea să ajungă la Consiliul Federal, deși oficialii susțin contrariul.

Mai mult, s'ar putea produce și altă lovitură. Consiliul, prin compunerea lui democratică, ar putea pleca urechea la nevoile celor mici și să statueze menținerea actualei formule. Nu este exclus ca acest lucru să se întâmple, deși ar constitui o revenire inexplicabilă.

Footballul românesc va fi lovit însă în interesele sale vitale. Căci, un campionat național, disputat după formula unei singure serii de 12 echipe, nu este o chestiune, privind doar cele 12 grupări competitoare. Intreaga mișcare a sportului cu balonul rotund, clasa footballiștilor români, va beneficia de crearea elitei footballului prin emulația dintre cele mai bune echipe din România.

LIS

In atenția Biuroului regional de rugby

După noua formulă de campionat, fixată de conducătorii rugbyului român, urmează ca în caz de egalitate la puncte între două sau mai multe echipe, clasamentul să se stabilească avându-se în vedere goalaverage-ul.

Or, decizia luată de biroul regional este incomplectă și urmează a se stabili chiar de acum încă unele chestiuni. principale și anume:

1. In caz de forfait al unei echipe ce puncte se atribue adversarului la goalaverage. La football, de exemplu, în caz de forfait, adversarul contează cu un rezultat de 3-0.

2. In caz când o echipă se retrage de pe teren în repriza primă sau a doua, urmează să se stabilească de pe acum, dacă se consideră forfait sau nu.

Și aci se mai ivesc unele complicațiuni ce trebuesc elucidate.

De exemplu presupunem. că se stabilește că în caz de forfait, adversarul va conta în clasament cu matchul câștigat prin 12-0.

Or o echipă joacă 20 de minute din repriza primă și marchează 16-0. Adversarul se retrage și după regulament urmează a i se da forfait. Ce va conta în clasament, rezultatul de pe teren sau acel 12-0 în caz de forfait? Și invers dacă în momentul retragerii rezultatul, este de 6-0, ce se întâmplă? Contează el sau rezultatul de 12-0 la forfait.?

Iată o serie de chestiuni, tot atât de importante, cași proectele de întâlniri internaționale.

Și iarăș aceste chestiuni trebuiesc stabilite înainte de a începe primul match de campionat, căci dacă se vor lua decizii dela caz la caz, atunci intervine vestitul calcul al intereselor personale.

Credem că Luni seara aceste chestiuni vor fi rezolvate.

R. V.

UN PRILEJ RAR

Excursia „Gazetei Sporturilor" la Budapesta

Mai sunt puține zile până când, la Budapesta, echipa națională de box amator a României își va încerca șansele în campionatele Europei.

Minuțiozitatea cu care federația de box a procedat la selecționarea «team»-ului nostru, și interesul pe care opinia publică îl manifestă față de acest eveniment, sunt de natură a creia încredere în felul cum se vor comporta reprezentanții noștri, în această competiție internațională.

De notat că în aceste campionate participă reprezentanții majorității statelor europene. Și că amatorii noștri — bine clasificați dealtfel, pe scara internațională — vor avea de învins greutăți enorme. Dintre cari nu cea mai puțin importantă ar fi desigur lipsa încurajării, lipsa unui mănunchiu de suporteri, acolo pe teritoriul străin și în atmosferă străină.

Acest handicap cată a fi recuperat de inițiativa pornită de «Gazeta Sporturilor» care organizează o mare excursie a cetitorilor la Budapesta.

Detaliile de organizare ale acestei excursiuni le relatăm în corpul ziarului.

Aci vom adăuga doar că toți iubitorii boxului sunt chemați să încurajeze această expediție și că încercând mijlocul practic și foarte puțin costisitor pe care li-l oferă «Gazeta Sporturilor» nu vor avea de regretat.

Le-o poate confirma cei cari au uzat și altădată de o ocazie similară: Excursia «Gazetei» cu prilejul matchului Ungaria—Italia.

Campionatul național de ciclo-cross

Federația română de ciclism a fixat disputarea campionatului național de ciclo-cross, pentru ziua de Duminecă 25 Martie.

Traseul probei nu a fost definitiv stabilit, dar se pare că el va fi ales dintre parcursurile utilizate în majoritatea competițiunilor de specialitate.

Nu este exclus ca întrecerea pe țară să aibă, anul acesta, altă formulă decât cele întrebuințate în precedentele campionate naționale.

Este posibil să nu se impună concurenților anumite porțiuni pentru mersul pe bicicletă și porțiuni speciale pentru alergarea ppedestră. Ideia este admirabilă, întrucât în acest fel se înlătură posibilitatea de falsificare a rezultatului.